

Verscholen in de groene heuvels van de Jalónvallei staat de mooie *finca* van Isabelle en Marco. Zij verlieten Zeeland en wonen nu met hun katten in het **Spaanse binnenland**. Maar daar ging wel een enorme verbouwing aan vooraf.

Tekst & styling **Inge van Lieshout**
Fotografie **Fotolemaire.nl**
Productie **Insidehomepage**

Thuis in de Spaanse vallei

PROFIEL

Wie: Isabelle van de Voorde (45) en Marco Scherbeijn (52), eigenaren van Viva la Vida Buena, met hun katten Japie, Barro en Po.
Wat: Finca uit 1900 van 170 vierkante meter
Waar: Llíber, Spanje, sinds 2017.

Hoog boven het charmante dorpje Llíber staat de traditionele boerderij van Isabelle en Marco. Ooit was het een donker en verwaarloosd pand, maar nu is het een warm, licht en uitnodigend thuis. Hier wonen ze samen met hun katten. Hun drukke leven aan de Zeeuwse kust verruilden ze voor een rustiger bestaan in het Spaanse binnenland. “Meer genieten van het leven en meer tijd samen,” vertelt Isabelle. “Dat was de reden dat we hier überhaupt gingen kijken. We waren allebei zo druk met onze bedrijven dat we elkaar nauwelijks zagen. Deze plek moest een escape worden waar we onze vakanties konden doorbrengen.” Dat het uiteindelijk hun permanente thuis zou worden, hadden ze toen niet kunnen vermoeden.

Verliefd op de laatste dag

De zoektocht naar een huis in Spanje begon spontaan. Na het zien van het programma *Droomhuis Gezocht* besloten Isabelle en Marco ook hun droom achterna te gaan. Ze boekten vliegtickets naar Alicante en vertrokken, zonder verwachtingen. Ze zetten een zoekopdracht uit bij een makelaar, die ze een aantal huizen liet zien. Zoals vaak in Spanje bleven de adressen van de bezichtigingen geheim tot het laatste moment. “Heel normaal hier,” zegt Marco. “We hadden telkens geen idee waar we terecht zouden komen.” Pas op de laatste dag gebeurde het. Ze reden een berg op naar een oude finca, die al jaren te koop stond. De roze bougainville tegen de gevel, de karakteristieke peperboom, het oude raam met uitzicht over de vallei – het

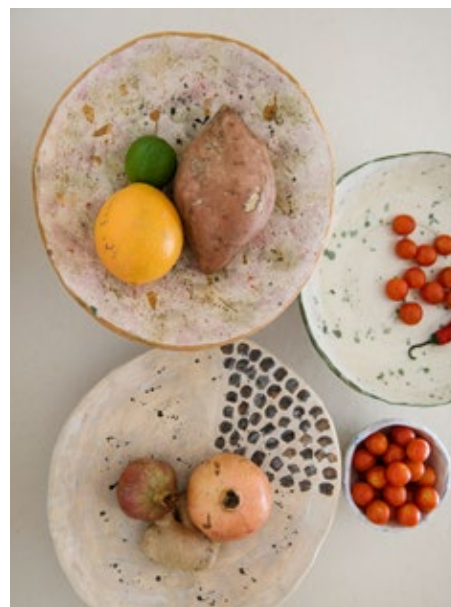
‘Ik hou van vintage, van spullen met een verhaal’

was liefde op het eerste gezicht. “Het voelde meteen goed,” zegt Isabelle. “Ondanks dat het huis donker en verwaarloosd was, wisten we: dit is het.”

Een plek met een ziel

De ligging van de finca is bijzonder. Waar de meeste finca's vrij in het landschap liggen, bevindt deze zich aan de rand van het dorp, bijna erbovenop. Iets hoger op de berg ligt zelfs een oud kerkhof. “Juist dat maakt het uniek,” zegt Marco. “Je hebt hier de rust van het buitenleven én de levendigheid van een dorp.” Dat dorp, Llíber, heeft een tijdloze charme. Smalle straatjes met kinderkopjes, gevels vol bloemen en een ontspannen ritme dat je vanzelf overneemt. “Het leven is hier echt rustig,” zegt Isabelle. “*Calma*. Dat voel je overal.” ▶

Van donker naar licht

Toen Isabelle en Marco de oude finca in 2017 kochten, was het huis allesbehalve uitnodigend, maar donker en hokkerig. “De vorige eigenaren hadden er jarenlang nauwelijks iets aan gedaan,” vertelt Marco. “Het had vooral veel liefde nodig.” Die liefde kwam er in de vorm van een grondige verbouwing. Het stel brak het huis volledig open en deelde het opnieuw in, met één uitgangspunt: licht. Kleine ramen maakten plaats voor grote glaspartijen, meerdere ruimtes kregen mooie openslaande deuren naar het terras en daglichtkoepels brachten zonlicht tot diep in het huis. “De zon verwarmt hier letterlijk het huis,” zegt Marco. “Dat maakt het niet alleen mooier, maar ook heel prettig om in te leven.” De grootste troef van de finca is het uitzicht. Vanuit bijna elke ruimte kijk je uit over de vallei en de omliggende bergen. “De hele inrichting is daarop afgestemd,” zegt Marco. “Alles is naar buiten gericht.” Boven op het terrein ligt *el mirador*, een klein terras dat als uitkijkpunt fungeert. “Dat is echt een plek waar je even stilvalt,” zegt Isabelle. “Met een boek, of gewoon om te kijken.”

Een huis met karakter

Bij de inrichting kozen Isabelle en Marco bewust voor persoonlijkheid in plaats van perfectie. Oude elementen bleven behouden en kregen een tweede leven, gecombineerd met moderne toevoegingen. “Alles mag een beetje schuren,” zegt Isabelle lachend. “Ik hou van vintage, van spullen met een verhaal.” De handgebakken vloertegels vormen nog steeds de basis van het huis, net als de opgeknapte houten balken. Oude deuren werden hergebruikt en op maat aangepast door een lokale timmerman. “Alles wat we konden bewaren, hebben we ook behouden,” zegt Marco. “En wat we verwijderden, gebruikten we ergens anders weer.” Misschien wel het mooiste aan de finca is hoe binnen en buiten naadloos in elkaar overlopen. Onder de *naya*, de overdekte pergola boven de eettafel, speelt een groot deel van het dagelijks leven zich af. “Dat is mijn favoriete plek,” zegt Isabelle. “Hier gebeurt alles.” De keuken werd bewust richting het terras geplaatst, zodat koken en buiten leven vanzelf samenkomen. Binnen kozen ze juist voor een compacte, rustige keuken zonder bovenkasten. ▶

‘Het was verwaarloosd en toch wisten we: dit is het’

Rust als grootste luxe

Wat de twee het meest waarderen aan hun leven in Spanje, is de rust – in de omgeving én in hun ritme. “Hier leef je minder op de klok dan in Nederland,” zegt Marco. “Er is altijd tijd voor een praatje of een kop koffie.” Die verandering heeft hun leven zichtbaar beïnvloed. “De grootste winst is dat we elke avond samen eten,” zegt hij. “Gewoon aan tafel. Dat deden we vroeger bijna nooit.” Isabelle knikt: “Dit huis heeft ons niet alleen een nieuwe plek gegeven, maar ook een ander tempo.” Naast hun leven in Spanje runnen Isabelle en Marco samen een bedrijf waarin ze woningen opknappen, inrichten en verhuren. Hun eigen finca is daarbij hun visitekaartje. “Dit huis laat zien wie we zijn en wat we doen,” zegt Isabelle. “Het is ons project, maar ook onze inspiratie.”

Genieten van het goede leven

Het leven in de Jalónvallei zit vol kleine geluksmomenten. Op zaterdag bezoeken ze de *rastró*, een levendige markt vol antiek en curiosa. Op zondag gaan ze naar de boerenmarkt in Jesús Pobre, met lokale producten, livemuziek en ambachtelijk bier. Maar het zijn vooral de eenvoudige momenten die tellen: Isabelle met een boek in haar stoel aan het eind van de middag, Marco die uitgebreid kookt voor hun vrienden en gasten. “Mensen komen hier om iets te ontdekken,” zegt hij, “en wij vinden het geweldig om ze dat te laten zien.”

Wat begon als een vakantiewoning, groeide uit tot een plek waar alles samenkomt: rust, ruimte, licht en liefde. “Dit was bedoeld als een escape,” zegt Isabelle. Ze kijkt uit over de vallei, waar het licht langzaam verandert en de bergen goud kleuren in de namiddagzon. “Maar uiteindelijk,” zegt ze zacht, “werd het gewoon ons thuis.” ■

‘Dit huis heeft ons een ander tempo gegeven’

